



Ей хора, яде се, но трябва да сте гладни ☺. Аз си го изядох – как беше - пени се, не пени се – ще те ям – пари съм давал. Разбира се има и други неща за ядене. И на другия ден ми нямаше нищо – само дето бързах за закуската ☺ А бе Гонда Вода – в най-негативния й смисъл ☺.

- И за да не свършваме деня с тази история вижте нещо красиво – видяхме го на поредния пазар по пътя към Олентаитамбо на поредното пазарче. След като ни разказаха за това как се правят цветове, как се преде и тъче, ни показаха и едно оглозгано черепче и попитаха дали знаем от къде това чудо се е взело при тях - ами било на турист, който нищо не си купил от пазара им – уууууууу. Аз не си купих нищо – ще видят те.... ☺. Но нещата са красиви !!!





- Тигърче А - пак си заслужи възгласа БЛАГОДАРЯ, както и пожеланието : да си жив и здрав !!!

22 юни 2017 г.

- Днес ще го видим чудото Мачу Пикчу – хайде към гарата и влака. Всичко е подредено – имаш си билет с място. Няма блъсканица – всичко е сигурно. Сядаме и потегляме – 1.5 часа нагоре по долината на реката. Около нас е зелената джунгла – пустинята е няма. Типичните върхове около Мачу Пикчу. Много, много е красиво. Има малко облаци, но с тях нещата стават още по-красиви.
- Пристигаме на крайната гара и групата се разделя. Болшинството от хората ще се качат до входа на комплекса с автобус. Петима, между които и за ще се напънем да го качим пеша – 400 м денивелация не е толкова много. Двете тигърчета – Алекс и Петьо, Ицето и Роси и моя милост. Няколко пъти ни предупреждават, че влизането в комплекса става до 11 часа и трябва да бързаше – имаме 2.30 мин.
- С Петьо подгонихме баира и след час сме горе – приятно е – тук няма и проблеми с височината – всичко става на около 2400 метра.



- Пред входа сме – група, която е с автобуса е вече вътре - влизаме и ние и след 5 минути цялата чудесия е пред тебе. Дишай бе – това е истина !!! Тук си !!!
- Перуанците вече допускат не повече от 3000 човека на ден да посетят комплекса. До преди няколко години цифрата е била 10 000. Сега има планове за допълнително намаляване на посетителите. Има навсякъде полицаи. Върви се в кръг и няма възможност да се връщаш.



- Каквото и да кажа за това място ще е малко, непълно и думите едва ли ще са достатъчни. Затова – накратко – идете и го вижте – докато го има, докато и вие можете да го направите. Това е едно общо постижение на природата и на човека – комбинация, която много рядко се среща. В края на посещението, когато трябваше да напуснем комплекса просто висяхме на поредната тераса и на никой, ама на никой не му се тръгваше. Попивахме това, което ни заобикаляше пак и пак и след всяко завъртане все едно го виждахме за първи път. Оказа се, че това, което се предлага за виждане е една малко част от това, което е още скрито в джунглата. Трябват много пари, време и работа, за да се открие целия комплекс. На мене ми стига и това, което видях !!! БЛАГОДАРЯ !!! Да си жив и здрав Тигърче А.
- Искахме да се снимаме с големия български флаг та Алекс на фона на комплекса – от някъде изникна един полицаи и каза : Не може !!! Защо бе човек ??? Е направихме го по-късно, на друго място и без полицаия – той ще ни каже ☺ !!! А бе разбойници сме си и това е ☺.
- Надолу всички слязохме по пътеката, или май не бяхме всички – няма значение. Докато чакахме да стане време и да се качим на влака се разходих по сергиите –тук те са много-о-о-о-о. Намерих за Маята едни красиви и малки нещица – дано да ѝ харесат. Взехме влака и към хотела – умората почна да се обажда. Засмени и доволни се прибрахме – тази вечер ще се спи !!!

23 юни 2017 г.

- Тръгваме обратно към Куско. Пак се качваме на високо. Пристигаме в града рано. Разходка из центъра. Днес ще има празник и карнавал. Хората са излезли по тъмно и тренират. Браво на тях. И ние се забавлявахме. Да не забравим –днес летим от Куско към Лима. Няма време да минем тези повече от 1500 км обратно с автобус – това е най-бързия начин. В 11 часа трябва да сме на летището. Имаме няколко часа. Слънцето се показва. Карнавалът тръгва. Толкова хора и всички с национални носии. Пазете си нещата, моля в такива случаи. Видях и поредната катедрала – БЛАГОДАРИХ МУ.